30/01/2020

Μητρ. Νέας Ιερσέης: “Ευλογία Θεού που μιλούμε ελληνικά”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

“Μέσα στην Εκκλησία μιλούμε την Ελληνική Γλώσσα. Ο Λόγος του Θεού, τα Ιερά Μυστήρια, οι Ιερές μας Ακολουθίες, η υπέροχη Υμνογραφία μας και Υμνολογία μας, είναι παραδεδομένα σε μας στα Ελληνικά. Και τα νοήματα που διέπουν όλα αυτά είναι πολύ δύσκολο, σχεδόν αδύνατο, να περάσουν κατά την μετάφραση” αναφέρει στην εγκύκλιό του με αφορμή την εορτή των Τριών Ιεραρχών ο Μητροπολίτης Νέας Ιερσέης, κ. Ευάγγελος και προσθέτει: “Γνωρίζουμε ότι κάποιες ελληνικές λέξεις όπως «φιλότιμο», «συγχώρηση», «άνθρωπος», «φιλοξενία» δεν μπορούν να

αποδοθούν επακριβώς σε καμία γλωσσική μετάφραση. Και αυτό γιατί έχουν βαθιά ερμηνεία, με πολλαπλές έννοιες”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ

Ἑορτάζουμε καί πάλι τήν ἱερά μνήμη τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ προστάτου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καί τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀκόμη ἑορτάζουμε τήν πανήγυρη τῶν «Ἑλληνικῶν Γραμμάτων» ὅπως τά δίδαξαν οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες καί ὅπως ἀγωνιζόμαστε νά τά διατηρήσουμε καί νά τά διαδόσουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐδῶ στήν ὄμορφη καί εὐλογημένη Χώρα τῆς Ἀμερικῆς ἀλλά καί ὁπουδήποτε χτυπᾶ καρδιᾶ ἑλληνική.

Ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καί ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἔζησαν πολλούς αἰῶνες πρίν. Συγκεκριμένα τόν 4ο αἰῶνα μετά Χριστόν. Ὅμως ἄφησαν πίσω τους ἕνα σπουδαῖο καί ὑπέρλαμπρο ἔργο, τό ὁποῖο ἔχει γίνει ἀντικείμενο καί ἀφορμή μελέτης καί ἐρεύνης γιά ἀναρίθμητους μελετητές, θεολόγους καί ἐπιστήμονες ἀνά τούς αἰῶνες.

Τιμοῦμε λοιπόν, ὡς Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς καί τῆς Ὁμογένειας, τούς Οἰκουμενικούς αὐτούς φωστῆρες, οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν παντοῦ τήν ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας καί τῆς Ἑλληνικῆς Σκέψης.

Ὡς Κοινότητα καί Κοινωνία Ἑλλήνων πού ζοῦμε στήν ὄμορφη αὐτή Χώρα, προσπαθοῦμε μέ κάθε τρόπο νά διατηρήσουμε τό μήνυμα αὐτό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅμως ὅτι ἐδῶ στήν Διασπορά, οἱ Ἕλληνες μοιραζόμαστε ὄχι μόνο τήν κοινή μας καταγωγή, ἀλλά κυρίως τήν Ὀρθόδοξη μας πίστη, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πραγματική καί ἀληθινή «ἐξ αἵματος Θείου»» συγγένειά μας.

Μέ κάθε εὐκαιρία, ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς συγκεντρώνει ὅλους, μᾶς ἑνώνει, καί μᾶς κάνει νά νιώθουμε ἀδέλφια. Μέσα στήν Ἐκκλησία χαιρόμαστε καί κλαῖμε, πονοῦμε καί προσευχόμαστε, μοιραζόμαστε τούς πολλαπλούς σταυρούς πού ὁ καθένας σηκώνει στήν ζωή του. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ «Μάνα» μας, πού μᾶς τυλίγει στήν ἀγκαλιά της καί μᾶς κάνει νά νιώθουμε ἀσφαλεῖς.

Μέσα στήν Ἐκκλησία μιλοῦμε τήν Ἑλληνική Γλῶσσα. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τά Ἱερά Μυστήρια, οἱ Ἱερές μας Ἀκολουθίες, ἡ ὑπέροχη Ὑμνογραφία μας καί Ὑμνολογία μας, εἶναι παραδεδομένα σέ μᾶς στά Ἑλληνικά. Καί τά νοήματα πού διέπουν ὅλα αὐτά εἶναι πολύ δύσκολο, σχεδόν ἀδύνατο, νά περάσουν κατά τήν μετάφραση. Γνωρίζουμε ὅτι κάποιες ἑλληνικές λέξεις ὅπως «φιλότιμο», «συγχώρηση», «ἄνθρωπος», «φιλοξενία» δέν μποροῦν νά ἀποδοθοῦν ἐπακριβῶς σέ καμία γλωσσική μετάφραση. Καί αὐτό γιατί ἔχουν βαθειά ἑρμηνεία, μέ πολλαπλές

ἔννοιες. Τό ἴδιο ὅμως συμβαίνει καί μέ τήν Ἐκκλησιαστική Γλῶσσα. Γιά παράδειγμα, ὅταν λέμε «Θεία Λειτουργία», ἐννοοῦμε τό ἔργο τοῦ λαοῦ καί τήν προσφορά του στόν Θεό. Αὐτή ἡ ἔννοια δέν κατανοεῖται στήν ἀγγλική λέξη «Liturgy». Ὁ ὅρος «Εὐχαριστία» σημαίνει πολλά περισσότερα ἀπό τό ἁπλό «Eucharist». Οἱ ὅροι «Ἐπίκλησις», «Ἀναφορά», «Δοξολογία», «Ἑσπερινός», «Ὄρθρος», «Σύναξις» δέν μποροῦν νά ἀποδοθοῦν νοηματικά μέ τίς λέξεις: «Epiclesis, Anaphora, Doxology, Vespers, Mattins, Synaxis, etc.».

Ὅλα αὐτά τά ἀναφέρω γιά νά κάνω σαφές καί φανερό τό μεγάλο δῶρο καί τήν μεγάλη εὐλογία πού ἔχουμε ἀπό τόν Θεό νά γνωρίζουμε Ἑλληνικά. Τήν Γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου μας, τῶν Γραφῶν, τῶν Πατέρων μας. Καί αὐτή τήν Γλῶσσα πρέπει νά τήν κρατήσουμε μέ κάθε τρόπο. Νά τήν διδάξουμε στά παιδιά μας. Νά τά κάνουμε ὄχι νά μάθουν τά Ἑλληνικά μέ τό ζόρι καί μέ πίεση, ἀλλά πρώτα νά τά ἀγαπήσουν. Ἄν δέν ἀγαπήσουν τήν Γλῶσσα μας, ἄν δέν καταλάβουν τήν ἀξία της, ἄν δέ τούς ἐξηγήσουμε πόσο εὐλογημένα εἶναι πού ἔχουν αὐτήν τήν δυνατότητα νά μάθουν τήν Γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς Ἰατρικῆς ἀλλά καί κάθε Ἐπιστήμης, τότε τά παιδιά μας δέν πρόκειται νά συνεχίσουν αὐτό τό πανέμορφο ταξίδι τῆς Ἑλληνικῆς Γνώσης, καί ἔτσι θά σπάσει αὐτή ἡ ἁλυσίδα πού κρατάει ζωντανό τό Ἑλληνικό πνεῦμα σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς Οἰκουμένης.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἄς εὐχηθοῦμε, οἱ Προστάτες τῶν Ἑλληνικῶν μας Γραμμάτων, οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες νά φωτίζουν τά παιδιά μας, τούς γονεῖς καί τούς Διδασκάλους μας ὥστε ὅλοι μαζί ἑνωμένοι νά κρατήσουμε ζωντανή τήν φλόγα τῆς Ἑλληνικῆς Γνώσης καί Γλώσσης. Εὐχαριστῶ τούς Δασκάλους μας γιά ὅλα ὅσα προσφέρουν γιά τό καλό τῶν παιδιῶν μας, ἀλλά καί τούς γονεῖς, παππούδες καί γιαγιάδες γιά τό ἐνδιαφέρον τους, τίς θυσίες καί τούς κόπους πού ὑποβάλλονται ὥστε τά παιδιά μας νά μάθουν τήν Ἑλληνική Γλῶσσα. Εὔχομαι στά παιδιά μας πού σπουδάζουν στά Ἑλληνικά μας Σχολεῖα καλή ἐπιτυχία καί πρόοδο μέ τίς εὐχές καί πρεσβείες τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα!
Μετά πατρικῆς ἀγάπης καί εὐχῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Νέας Ἱερσέης ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ